

5078/1970

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 77 (2589)

СЪБОТА, 28 ЮНИ, 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, РАБОТНИЦИ ОТ ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА!

Партията и правителството, а и целият народ, високо ценят труда на работниците от транспорта и съобщенията. Тази висока оценка намери най-ярък израз в обявяването последната неделя на юни за Ден на работниците от транспорта и съобщенията. Ден на заслужено внимание и признателност към хилядите железничари, шофьори, пощенци, моряци, летци, които денонощно — в студ и дъжд, в пек и задуха, неуморно стоят на своя пост, за да може ритмично да пулсира сърцето на нашата социалистическа Родина.

Тази година празникът се чества в обстановка на все по-засилваща се трудова и политическа активност и надпревара сред всички слоеве на населението за достойна среща на 25-годишния юбилей на Свободата. В този кишеж все по-значителни стават постиженията на колективите от различните подразделения на транспорта и съобщенията в окръга. Само в железопътния възел Горна Оряховица в съвкупния обем са включени 3438 души, от които с лични обещания 2308 души. Между едрини предприятния са сключени единадесет договора за съвкупване, 2318 души от 177 бригади участвуват в движението за комунистически труд и 63 бригади вече са удостоени с високото звание. Особено радостен е фактът, че в навечерието на Деня на работниците от транспорта и съобщенията на 20 юни т. г. в гара Горна Оряховица се състоя Национално съвещание за обмяна на опит по културното обслужване на пътниците в гарите и влаковете.

Тежката зима причини значителни затруднения и в транспорта. Въпреки това планът за обема на работата на Железопътното управление редовно се изпълнява, преизпълнява се планът за производителността на труда. Внася се подобрение в графиката на движението на влаковете и се бележат мерки за увеличаване средноденнощната производителност на локомотивите и на товарните вагони. С най-големи успехи на празника се явяват колективите на дизеловото и електрическото депо. И в двете депа планът за ремонт на локомотивите е преизпълнен и то при съкратен престой на локомотивите в

ремонт с икономия на труд и материали. В дизеловото депо начело в надпревара са локомотивните машинисти Иван Ковачев и Иван Йоргов, помалкомотивният машинист Тошко Тошков и колоната на локомотивния инструктор Кръстю Кръстев. В ремонта на дизеловия цех за пример са шло серът Йордан Пашов и майсторът Васил Антонов, а от парния цех — шлосерът Иван Гаджалов и стрелочникът Димитър Узунов. Локомотивният машинист Стефан Ганчев с помощник Върбан Кръстев и двойник — орденоносецът Панайот Кърмов с електровоз 42—25 са реализирали икономия на 381 000 киловатчаса електроенергия.

Достойно посрещат Деня на работниците от транспорта и съобщенията и колективите на голямата и разпределителната гара Горна Оряховица, вагонния район, девета жп секция, трета електротехническа секция и енергосекция. Създадено едва от 1 април т. г., ОП „Автогоспед“ — дирекция Горна Оряховица — за превоз, товаро-разтоварна и спедиционна дейност — е на първо място в страната по палетно обработване на товари. Гордост на предприятието са механизаторите Тотю Ангелов, Боню Трифонов, Сотир Ганчев, Панайот Матов, Христо Петков и др. От ДАП „Пътнически превози“ похваля би трябвало да се изкаже на шофьорите Петър Панайотов, Добри Стоянов, Борис Благоев, Димитър Манчев и много други, автобусите и леките коли на които и през най-тежките зими дни не спираха. Успешно решават поставените им задачи и телеграфопощенци, строителите по транспорта, работниците от селскостопанската авиация и гражданския аерофлот, пристанищните работници.

Чествувайки за пети пореден път своя празник, всички работници и служители от гари, локомотивни и вагонни депа, от железопътните и електротехническите секции от автомобилните клонове и агенции, пощенци, летци, пристанищни работници още по-решително ще поведат борба за успешно то изпълнение на всички задачи през усилените летни превози, за преизпълнение на обещанията и достойна среща на славния юбилей.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

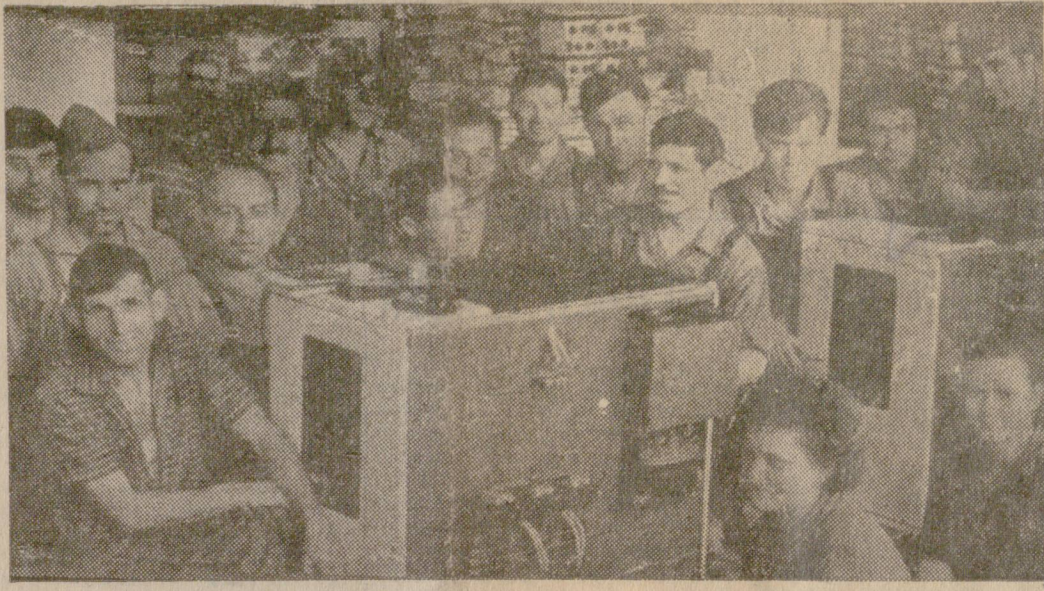
Сюжета в Дома на културата на транспортните работници в Горна Оряховица дойдоха много железничари, пощенци, автогоспедисти, строители по транспорта, работници от селскостопанската авиация, гражданския аерофлот и др., за да чествуват тържествено своя празник, 29 юни — Ден на работниците от транспорта и съобщенията. Приветствувайки присъстващите с празника, първият секретар на ГК на БКП Георги Попов откри тържеството с кратко слово. Кампанията на техническите науки

инж. Стоян Котов, зам.-началник на Железопътното управление — Горна Оряховица, прочете доклад за трудовите постижения на работническите колективи от града, посветени на празника.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов поднесе топло приветствие. Изпратена бе поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Самоделци изнесоха богата програма.

Ас. ГЕОРГИЕВ

В завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица бригадата на д-р Бухолов изработва на конвейер готварски комбинирани печки с нафта и електрически ток. Всеки месец бригадата предава по 30—50 печки в повече от предвиденото по плана.

Снимка: Ат. ВАСИЛЕВ

ПОД ШЕФСТВОТО НА в. „БОРБА“

Бригадата на Деню Събев за пример

Строителите от ДСО „Промислен район“ — Велико Търново са в трудова надпревара в чест на славния юбилей. Показателите за съревнованието са: постигане на висока производителност на труда, предаване на обектите преди пусковия срок, икономия на материали, трудова дисциплина и др. В резултат на съревнованието, което се води под шефството на в. „Борба“, планът по обем за петмесечното съвкупствени сили е преизпълнен с 30 000 лева.

Бригадата на Стоян Костадинов на обект „Производствена сграда“ на Градския промкомбинат реализира 1150 лв. икономия от материали. Зидаро-кофражистката бригада на Георги Радев извърши строителните работи на градския стадион седем

преди пусковия срок. Бетонджийската бригада на Георги Вълканов на строежа на ДИП „Деню Георгиев“ при норма 22 полага по 42—46 куб. м бетон. Високо изпълнение на трудовите норми постигнаха и бригадите на Гено Сираков, Димитър Колев, Иван Косев и Иван Цонев.

Зидаро-кофражистката бригада на Деню Събев не само изпълнява трудовите норми 170 на сто, но обучи шест млади работници; всички нейни членове през месеца отработват по 23—24 лева.

Към Деня на строителя и 25-годишнината на Девети септември строителите отиват с желанието непрекъснато да увеличават своите успехи.

П. РАШКОВ

„ВETERАНИТЕ РАЗКАЗВАТ“

Предаване на Българската телевизия за героичния път на Горнооряховския партизански отряд

На 1 юли, вторник, от 19.30 часа под рубриката „Ветераните разказват“ Българската телевизия излъчи предаване за героичните дни от живота на Горнооряховския партизански отряд. Спомени ще разкажат бившият зам.-командир на отря-

да генерал-майор Константин Станчев, бившият командир на Горнооряховската чета полковник Стефан Молдов, бившият командир на Павликенската чета полковник Колю Русев и членът на нелегалната Окръжен комитет на РМС полковник Димитър Влахов.

Достойни дела

Работниците от транспорта и съобщенията в гр. Елена посрещат 29 юни — своя празник, с високи производствени успехи. Колективът на „Автогоспед“ за петмесечното изпълнение плана за приходите 105 на сто, планът за тонажа — 117 на сто и тошкостите — 121,3 на сто. През обявените ударни дни в чест на празника бяха завоювани нови постижения — до 24 юни месечният план е преизпълнен.

Достойни трудови дела постигнаха и шофьорите, монтьорите и служители при ДАП „Пътнически автогоспед“. До 20 юни те изпълниха своя план за второто тримесечие, като превозиха в повече 17 000 пътници.

На 25 юни радостна новина сподели и колектива на пощенската станция — преизпълнен бе с 1000 лева шестмесечният план за приходите. За безупречна работа телефонистката Мария Цонева бе наградена с грамота и парична сума от Министерството на съобщенията.

К. ВАСИЛЕВ

Делегация от Полтавска област

Все по-тесни стават връзките между трудещите се от Великотърновски окръг и Полтавска област. И сега, когато вече малко дни ни делат от големия празник — 25-годишнината от социалистическата революция, в основата на нашите успехи е опитът и помощта на съветските хора, на трудеците се от Полтавска област.

В четвъртък в окръга пристигна група специалисти от леката и хранителната промишленост от Полтавска област. Делегацията се ръководи от Клара Сергеевна Задорожная — зав. отдел „Лека и хранителна промишленост“ на Полтавския об-

ластен комитет на Комунистическата партия на Украйна. В нейния състав са Александър Павлович Насиров — началник на Областното управление по промишлеността, и Галин Иванович Щербак — главен инженер в Управлението на областната местна промишленост.

След обяд те имаха среща с членове на бюро на Окръжния комитет на БКП. Другият Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на БКП, приветствува гостите, след което ги запозна с особеностите в развитието на икономиката на нашия окръг, със задачите в промишлеността и

селското стопанство в чест на юбилей на Свободата.

Вчера гостите, водени от председателя на Окръжния съвет на профсъюзите Иван Златев, посетиха Държавни захарни заводи в Горна Оряховица. Тук те бяха посрещнати от първия секретар на Градския комитет на БКП Георги Попов, от членовете на бюро на Градския комитет на БКП, ръководители на предприятието.

Те разгледаха заводите, запознаха се с процесите на производството.

След обяд бяха във Фуражния завод и Винзавода в Лясковец.

Отечественофронтови

заминаха за ГДР

Вчера замина за Германската демократична република делегация от нашия окръг, ръководена от Неделчо Христов Ненов — секретар на Окръжния комитет на ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ.

В нейния състав са включени Иван Петров Василев — председател на кооперативното стопанство в Каранен, Михаил Михайлов Солников — главен агроном на кооперативното стопанство във Върбовка, и други.

Делегацията ще се запознае с работата на кооперативните стопанства по организацията и заплащането на труда в окръг Хале, ще прочути опита по политическата и лекционната пропаганда.

УСИЛНИ ДНИ В ДЖУЛЮНИЦА

Всяко звено, бригада и участък в ТКЗС — Джулюница огледа възможностите си и обеща своя труд дар в чест на славния юбилейна 25-годишнина на Свободата. Затова сега, където и да идеш, ще срещнеш от ранна сутрин все забързани кооператори. За бързо приключване на жътвата, освен седемте комбайна на стопанството, в помощ са три комбайна от ДЗС — Беброво. Прилага се групово жътва, часова заплащане на комбайнерите, което осигурява по-добри резултати, по-качествена работа. Енеми кт вече е пожънат. Добивите са добри. На зърнените площи е въведена пълна механизация.

За градинарите настъпиха решителни дни — беритбата и износа на ранните домати. Пролъжжа грижата за всички зеленчуци, за расала на карфиола. Нали стопанството е национален първенец по отглеждането на тази зеленчукова култура. Една трета от плана на градинарите почти е изпълнен — към 200 000

лева. А звеното на Рашо Кръстев Чолаков достигна 70 на сто и до деня на юбилея ще изпълни плана сто на сто.

Добри са грижите за пролетниците — парвенца, захарно цвекло, от които се очаква преизпълнение на плана за добивите.

Стоян ЖЕКОВ

С ГРИЖА КЪМ ИЗКУПУВАНЕТО

Настъпн времето за беритбата и износа на домати, за реализацията на продукцията от тази важна зеленчукова култура. Това беше и повода да се срещнат вчера в Свищов работниците от ДСП „Булгарплод“ в града и представители на стопанствата-производители от района на предприятното.

За успешното организиране на тазгодишната изкупвателна кампания и износа на ранни домати говори началникът на отдел „Изкупуване“ на ДСП „Булгарплод“ Илия Коев.

На срещата бе поставен настоятелно въпросът, че е време вече стопанствата от района на предприятието да пристъпят към по-масово бране на ранни домати. Подчертани бяха предимствата и материалните стимули, които се дават за изнесени в поранни срокове домати.

В изказванията на участващите в срещата бе посочена голямата трудност, която се среща при отпускането на вагони от гарите в Свищов и Ореш, от които райони и гари закупува и транспортира зеленчукова продукция и ДСП „Булгарплод“ — Плевен.

ГОЛЯМ ПРАЗНИК В СВИЩОВ

Навършват се 75 години от създаването на Свищовската партийна организация. Това е голямо събитие в живота на всички трудещи се в града. Дни наред по предприятия и учреждения, в партийните организации и в квартилите се изнасяха беседи, посетители на създаването и развитието на партийната организация.

Тържествата по случай славния юбилей започнаха

сюжета с откриването на документална изложба, която разкрива героичния път на градската партийна организация.

Днес ветераните на партийната организация ще се срещнат с работническите колективи, а до вечерта ще се състои тържествено събрание. В неделните тържества ще завършат с митинг на Паметниците по случай 92 години от освобождението на Свищов.

К. ИВАНОВ

ЯРКА КУЛТУРНА ИЗЯВА

Организираната от Комитета за изкуство в култура, от Съюза на българските художници и от Окръжния и Градския народен съвет Национална тематична художествена изложба „Велико Търново през погледа на художника“ продължи повече от два месеца. През фойетата на новата сграда на Великотърновския театър, където са изложени 111 високохудожествени експоната, преминаха повече от 20 000 посетители от страната и чужбина, които се наслаждаваха на майсторството на художниците и скулпторите. Изложбата бе първият достоен отговор на речта на другара Тодор Живков, произнесена пред столичната комсомолска организация и е ярка манифестация на живеещият в нашата страна социалистическо изкуство.

Вчера в едно от фойетата на театъра се състоя обобщава на изложбата. На този творчески разговор присъствуваха редица от авторите, които излагат свои творби. Тук бяха дошли членовете на групата на великотърновските

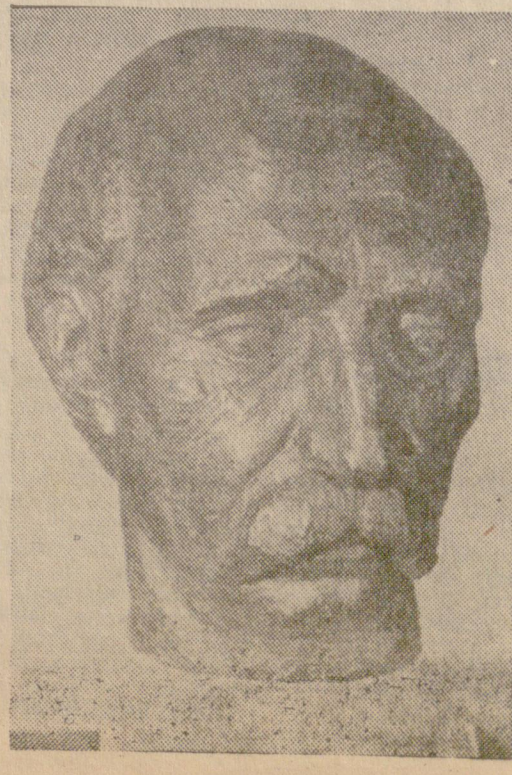
художници, представителна група от тридесетина на художници от столицата, изкуствоведи, преподаватели от катедрата по изобразително изкуство при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ курсанти от ВНУ „Васил Левски“, ценители на изобразителното изкуство. Сред тях бяха подпредседателя на СБХ, заслужил художник Петко Абджиев, организационният секретар на СБХ Димитър Механджийски, Радка Сърбанова от отдел „Пропаганда и агитация“ при ЦК на БКП, представител на Комитета за изкуство и култура Борис Ненов, завежда секция „Живопис“ при СБХ, з. х. Ценко Бояджиев и др. На обобщащото присъствуваше секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Петров, секретарката на излюкома на Окръжния народен съвет Мария Манева, председател на излюкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпачкиев, председателя на Окръжния съвет за изкуство и култура Петър Георгиев и други окръжни и градски ръководители.

Обобщаването откри Александър Терзиев — зам.-председател на Окръжния съвет за изкуство и култура, участник в изложбата. Той даде думата на изкуствоведа Величко Коларски от секция „Критика“ при СБХ, който детайлно анализира постиженията и слабостите на някои фигурни композиции с историческа тематика, застъпени в изложбата. С езика на вещ познавач докладчикът посочи достойнствата на редица творби — „Прошаване с Патриарх Евтимий“ на Светлин Русев, „Отец Матей Преображенски“ — Миткалото на Калина Тасева, „Завет“ на Благой Иванов, „Търновска живописна школа“ на Дончо Вълчев, „Бунтът на Ивайло“ — Ценко Бояджиев и др. Положителна оценка изкуствоведът даде и на творбата на Иван Петров „Левски и Миткалото“ — успех на автора в творческия му път, а така също и на „Богомилска проповед“ на з. х. проф. Васил Стойков. Изтъкнати бяха творбите и на други дари на великотърновски художници — на „Српни векове“ от Григор Спиридонов, на „Ивайловци“ от Александър Терзиев. Ласкави думи бяха казани и за великотърновския скулптор Пенко Маров.

Младият талантлив изкуствовед Иван Маравоз сподели ценни мисли по някои от познатите творби и подробно се спря на застъпени в изложбата пейзажи и портрети.

Мисли за възторг от изложбата сподели Д. Петров, П. Абджиев и др.

Изложбата ще бъде пренесена в София, където ще бъде открита към средата на юли.

„Глава на Колю Фичето“ Пенко МАРОВ

75 ГОДИНИ ПАРТИИНА ОРГАНИЗАЦИЯ В СВИЩОВ

НАЧЕЛО НА БОРБИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ Преданият ленинец Роман Аврамов

БЛИЗЪК ДРУГАР НА РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА

Атанас АКОВ

първи секретар на Градския комитет на БКП

Навършиха се седемдесет и пет години от създаването на Свищовската партийна организация. Свищов като един от бурните и културни центрове на България, дал видни дейци в националното ни възраждане, взел активно участие в национално-освободителното движение, бързо възприема и най-прогресивното учение за развитието на обществото. Още в първите години, когато основоположник на социализма в България — Димитър Благоев, започва пропагандирането на социалистическите идеи и развива активна дейност за създаване на революционна партия на работническата класа, в града проникват неговите идеи. В 1893 г. тук се създава работническо дружество за взаимопомощ. По-късно то се преименува в работническа социалдемократическа група „Хр. Ботев“, която през 1894 година била призната за партийна организация. Нейни основатели са били Я. К. Данчев — секретар, В. Ташчиев — касиер, Хр. Василев (Левен), Данаил Шишков, Н. Начев, Ст. Палигаров, Л. Т. Ковачев, С. Момев, М. Караванов, А. Ив. Палиев и Хр. Данаилов. Това са били първите пионери на социалистическите идеи. Тяхното име ние славим и се превъплътаме пред тяхната силна вяра в правотата на социализма.

Водител на военната организация и ръководител на БЗНС. Убиват Д. Иванов и раняват останалите. Недоволен от това, те убиват в болничното легло Милан Василев, любимецът на трудните хора в околната и града. А ръководителите на БЗНС изкарват извън града и по най-зверски начин се възнеми удушават и хвърлят в един сух кладенец.

Оцелелите сили на Партията се организират и, използвайки легални и нелегални форми на борба, повеждат на рода към нови схватки с капитализма и фашизма.

Начело на Партията застава младият и енергичен борец Георги Терзиев. Той спечелва сърцата и умовете не само на комунисти и ремисни, но и на всички трудещи се в града и района. Терзиев става любимец на работническото и трудените селяни, смел разобличител на буржоазията и фашизираните елементи. Ето защо черната реакция през 1933 година извършва зверско покушение над ръководителя на Партията в Свищов Георги Терзиев.

И това обаче не е в състояние да спре победния ход на революционното движение в града и околната. През периода 1934—1941 г. партийната организация и РМС извършват широка дейност за изграждане единен фронт на всички революционни сили за защита на интересите на трудещите се. Особено голяма дейност развива РМС сред учащата се младеж в средните училища, а по-късно и БОНСС сред свищовските студенти. Известни са много ученически стачки и студентски демонстрации, често завършвали с кървави сблъсквания с полицията.

Когато през 1941 г. хитлерова Германия вероломно нападна Светския съюз, комунисти и ремисни се включиха в активна нелегална дейност, станали ятаци, помагачи, участваха в саботажни действия против фашистката власт и германските окупатори, снабдяваха партизаните с оръжие, боеприпаси, храна, облекло и медикаменти.

През годините на народната власт Свищов бързо започва да се развива като икономически и културен център. Създадена бе значителна промишленост, разви се пристанището и автотранспорта. На мястото на дунавското блато и пасищата на Караначеви израснаха крупни държавни земеделски стопанства. А днес вече се издига корпусите на гиганта на химическата промишленост в страната — Хим комбината.

Особено бързо се разви икономика, културата и благоустройството на града след Априлския пленум на ЦК на БКП. С най-активната помощ и съдействието на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет само за 5—6 го

дини Свищов коренно измени своя облик.

Градската партийна организация израсна като крепка боева политическа сила, способна да решава и най-трудни задачи. Сега тя наброява повече от 2200 партийни членове.

В дните на 75 години от създаването на първата партийна организация и 25 години от победата на социалистическата революция, тя е единна и сплотена около своя Димитровски Централен комитет на БКП и е готова да води трудещите се от града към нови победи, за осъществяване решенията на IX конгрес и решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, за победа на социализма и комунизма.

РЕВОЛЮЦИОНЕР И НАРОДЕН ТРИБУН

Милан Василев е един от всеотдайните апостоли на научния социализъм. Едно име, една личност-символ на беззаветна преданост към работническата класа и народа.

Роден е през 1886 г. в с. Расник, Брезнишкия край. Син на трудолюбиви, но бедни родители, той отрано опознава отратителния лик на нуждата и мизерията, които са спътник на неговото детство и студентски години. Но тежлото и страданията не правят Милан груб и суров, а на против — формират го като човек с нежно, любящо сърце. Затова безспорно имат заслуга руските писатели-класици Пушкин, Толстой, Гогол и особено Максим Горьки, които той тъй много обича да чете. Като гимназист, където е отличник, а по-късно като студент по литература и право, Милан е любимец на своите другари и преподаватели заради обичната си култура и знания, заради трезвия си поглед върху нещата.

Трудно е да се живее в София без квартира и хляб. За това Милан напуска с болка студентската скамейка и поема благородния път на селски учител в Брезнишкия край. Характерът на учителството свързва младежа още по-здраво с унетения труден народ и засилва омразата му към

Между известните личности на гр. Свищов, допринесли с живота си за светлото бъдеще на българския народ, е и Роман Аврамов — участник в българското и руското революционно движение. Той е роден в Свищов през 1882 г. в семейство на голям русофил. До 14-годишната си възраст е учил в родния си град, а след това в Русенската гимназия, където под влиянието на Кръстю Раковски се включва в кръжок на гимназисти-социалисти.

Той е добре познат на Димитър Благоев, сътрудничил в списание „Ново време“, а като студент в Швейцария се запознава с Плеханов, Стасова, Луначарски, Крупская и Владимир Ильич Ленин. Важни моменти през значителен период от живота на Аврамов са тясно преплетени с името на големия вожд. В Женева Роман Аврамов се свързва с българската социал-демократическа студентска група, а влизането в марксистския кръжок на Плеханов и се запознава с членовете на групата „Освобождение на труда“.

Аврамов често пътувал от Берлин до Женева, организирайки излизането на лекции, прекарване на нелегална литература в Русия, набавя паспортите от България за руски емигранти. През зимата на 1904 г. той се връща от Берлин в Женева, където започва да излиза в „Напред“ и редактира болшевишкия бюлетен. Тогаво по-отблъснато се запознава с Ленин, който често идва в къщата на Аврамов, в която се е помещавала и редакцията на вестника. След това Романови се изселват в Берлин, където по решение на болшевишкия център е пренесено издателство „Демос“, ръководено от Роман Аврамов, Ладжикевич и Елена Стасова. Това издателство под предлог, че ще издава трудове на М. Горьки, служи като непосредствен канал за разпространение на партийна литература.

Болшевишката партия и сам Ленин са имали голямо доверие на Аврамов. Когато през 1905 г. под ръководството на Ленин се създава комитет на болшевишкия затворнически организационен Роман Аврамов е избран за негов секретар. Роман Аврамов и Елена Стасова пазят партийния архив след замнаването на Ленин в Русия.

След войната Милан Василев завършва право и в края на 1920 г. е изпратен по решение на Партията в Свищов, за да укрепи и оглави борбата против буржоазията в този край. Така започва най-светлата страница от безмерното дело на този народен трибун. В Свищов благодарение на своя голям организаторски и ораторски талант, той укрепва редовете на Партията, както сплотява всички честни и трудови хора около нея не са само в града, но и в околната. През 1920 г. Свищов става комуна.

Милан Василев е един от прозорливите дейци на Партията. Той правилно схваща голямото значение на съюза между работници и селяни. На дело осъществява този съюз, което е белег на цялата му революционна дейност и го прави любим на сдружените земеделци. Когато ръководството на БЗНС в града е изправено пред съда „за метеж“, Милан поема защитата на своите бойни другари. Огненото му и аргументирано слово правят на лух и прах скалпелните прокурорски обвинения и той изтъква оправдателна присъда за обвиняемите, наричайки метежници ония, които са ги изправили на съд.

Започва подготовката на Септемврийското въстание и в Свищовския край. Милан е издигнат на подготовката — душ и мозък на предстоящата кървава борба. Организиран са въстанически групи, набавяне на оръжие, определени са райони за действие. Но тъмните сили на реакцията не спят. Милан и неговите другари са арестувани многократно. Последният арест е на 19 май 1925 г., след атентата в София. Той и целият партийен комитет са арестувани и подложени на продължителен и зверски разпит. Неодолимо се доприказва, за да довърши своето пълно дело докрай буржоазията чрез наемници хвърля бомба в стаята на арестуваните. Много от тях са убити. Милан е тежко ранен. Отведен в болницата, той фактически е под арест. Когато почти оздравява, през нощта на 26 юли маскиран фашистски офицер-изверг се промъкна до болничното му легло и изпразва пистолета в гърдите му.

Така живя и се бори Милан Василев, отдад силни и младост за светлия идеал на човечеството — комунизма!

Иван КУЛИНСКИ

Людмил ПЕНЕВ

жене. Той е роден в Свищов през 1882 г. в семейство на голям русофил. До 14-годишната си възраст е учил в родния си град, а след това в Русенската гимназия, където под влиянието на Кръстю Раковски се включва в кръжок на гимназисти-социалисти.

Той е добре познат на Димитър Благоев, сътрудничил в списание „Ново време“, а като студент в Швейцария се запознава с Плеханов, Стасова, Луначарски, Крупская и Владимир Ильич Ленин. Важни моменти през значителен период от живота на Аврамов са тясно преплетени с името на големия вожд. В Женева Роман Аврамов се свързва с българската социал-демократическа студентска група, а влизането в марксистския кръжок на Плеханов и се запознава с членовете на групата „Освобождение на труда“.

Аврамов често пътувал от Берлин до Женева, организирайки излизането на лекции, прекарване на нелегална литература в Русия, набавя паспортите от България за руски емигранти. През зимата на 1904 г. той се връща от Берлин в Женева, където започва да излиза в „Напред“ и редактира болшевишкия бюлетен. Тогаво по-отблъснато се запознава с Ленин, който често идва в къщата на Аврамов, в която се е помещавала и редакцията на вестника. След това Романови се изселват в Берлин, където по решение на болшевишкия център е пренесено издателство „Демос“, ръководено от Роман Аврамов, Ладжикевич и Елена Стасова. Това издателство под предлог, че ще издава трудове на М. Горьки, служи като непосредствен канал за разпространение на партийна литература.

Болшевишката партия и сам Ленин са имали голямо доверие на Аврамов. Когато през 1905 г. под ръководството на Ленин се създава комитет на болшевишкия затворнически организационен Роман Аврамов е избран за негов секретар. Роман Аврамов и Елена Стасова пазят партийния архив след замнаването на Ленин в Русия.

През 1906 г. Аврамов отбива

военната си служба в България и взема дейно участие в борбите на Партията. След Балканската война той е депутат в Парламента.

През 1917 г. работи в Дирекцията на стопанската охрана при военното министерство. Командирован е в Стокхолм за закупуване на различни селскостопански машини и предмети за потребление. В края на 1917 г. по време на Брестките преговори, Аврамов е бил командирован за размяна на военнопленниците и в комисията по стопански въпроси на граф Мирбах със специална задача да води преговори със съветското правителство за отпускане на зърнени храни и газ на гладуващата вече България. В Смолени Аврамов се срещнал с В. И. Ленин и говорил с него за борбата на интернационалистите.

През 1918 г. Аврамов се връща в България. Той работи с Г. Бакалов в издателското дружество „Хемус“ в София. По-късно работи в Свищов. Тук е избран за съветник в Общинските избори.

След Октомврийската революция Р. Аврамов по покана на В. И. Ленин идва в СССР, като работи там и в чужбина в съветски търговски учреждения.

В началото на 1921 година по предложение на СССР, а също така с разрешение на ЦК на БКП, Аврамов заминува в Берлин на работа в съветското търговско представителство. Като специалист в областта на експортните операции и владее няколко чуждестранни езици, му се възлага да оглави редица отговорни постове в Наркома на външната търговия. Бил е директор на акционерното дружество „Експортхлеб“, заместник-търговски представител във Франция и Германия, председател на акционерното дружество „Аркос“ в Лондон.

Безгранично обичай своя народ, Аврамов мечтаел да види България свободна. Тази му мечта не се осъществява. Но дело то, за което той отдаде живота си, днес тържествува.

Лариса ЧАКАЛОВА

uredничка в Свищовския музей

Голям е приносът на хор „Янко Мустаков“, чиято стогодишнина бе чествувана неотдавна, за развитието на работническото движение в Свищов. Радостен е фактът, че един от неговите изтъкнати диригенти и композитори Иван Лозанов посвещава своите песни на работническата класа. Една от неговите най-популярни песни е „Живеем, живеем“.

Тази прогресивна дейност на Иван Лозанов не остава незабелязана от комитета на БРСДП в Свищов. За това свидетелстват благодарността, която той изпраща до композитора: „Гражданино Лозанов, се казва в него, за композираните от Вас песни, изпълнени на снощиата работническа вечеринка. Вие заслужавате истинска похвала, а за помощта, която оказате с тях на комитета — искрена благодарност. Ето защо комитетът бърза и счита за свой приятен дълг да Ви изкаже това чрез настоящето, страхувайки се да не навреди на частните Ви интереси, ако това стане чрез партийния си орган „Работнически вестник“.

За връзките на хор „Янко Мустаков“ с работническата класа пише Асен Лазаров Линков. „През лятото на 1903 година отидохме целият хор в Русе и открихме предконгресната вечеринка. Успешно. Доктор Кръстю Раковски ни похвали.“

Лете отивахме на конгресите и пеш — до Плевен, даже и до Пловдив. Подбирахме си добри певци. И когато вечер конгресистите се събираха на среща, Дядо ше каже: „Сега нека свишловци да изпеем нещо.“ Прочути бяхме. Хубаво пееха Ц. Бръшлянов, Роман Аврамов и други“.

И днес хор „Янко Мустаков“, който има зад себе си аденовковна дейност, продължава да работи за насаждане в душите и сърцата на хората любов към Партията, към трудовете хора.

Мария КОЛИПАТКОВА

СВИЩОВСКАТА КОМУНА

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНО СЪБИТИЕ В ИСТОРИЯТА НА ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

След Първата световна война, под влиянието на Великата октомврийска революция, трудещите се от града вдигнали се на упорита борба против буржоазия гнет, завоюваха редица успехи.

Паметни са митингите, демонстрациите и други акции, организирани от местната партийна организация, в защита на железничарската стачка, против скъпотиата и спекулата, военното положение и цензурата, за даване под съд виновниците за националната катастрофа.

Важно място в работата на градската партийна организация е заемала изборната борба. С подчертана революционност се отличавала дейността на съветните комунисти. Те са разобличавали политиката на буржоазната партия, водили са борба за публичност в работата на изборните органи, остоявали са исканията на избирателите, разяснявали политиката на Партията.

Голяма победа завоюва градската партийна организация в изборите за окръжни и общински съвети в училищния настоятелств на 31 октомври 1920 година. Тя е получила 1147 гласа. По време гласове, отколкото всички буржоазни и дребно-буржоазни партии, взети заедно. Избрани са седем съветници комунисти: Евлогий Дамянов, Роман Аврамов, Андрей Салунджиев, Стоян Илиев, Атанас Христов, Никола Барбов и Парашкева Андреева.

На 8 декември новонабраният съвет се свика на първо заседание, на което се избират за комет и пом-комет съветниците комунисти Евлогий Дамянов и Андрей Салунджиев.

„На 31 октомври 1920 г. свищовският трудещ се народ мина през черния блок на своите експлоататори и завладя общината. Страх обуе чорбаджиите“ — тези думи се обрща местният комитет на Комунистическата партия в позива си към избирателите.

Цялата многостранна дейност на комуната се е направлявала от градската партийна организация. Заседанията са били публични. Тя е провеждала своите мероприятия с помощта на широк актив и множество комисии. Съветниците комунисти са поддържали постоянни връзки с избирателите. Осигурявала се е широко участие на населението в подготвяването, обсъждането и осъществяването на мероприятията и решенията. Затова комуната се е ползувала с авторитет и уважение. Нейните решения са намирали широка подкрепа сред трудещите се.

Значението й се определя и от това, че в условията на буржоазния строй тя е набеждала и осъществявала редица мероприятия в интерес на трудещите се.

При изработването на бюджета е бил приложен прогресивен подход. Целта е била да бъдат тежестите да се превърнат върху имотната класа, а разходите да се употребят за задоволяване на най-настъпните нужди на бедните и маломощните граждани. В доклада на кмета Евлогий Дамянов при гласуването на бюджета се казва: „При съставянето му сме се ръководили от интересите на общината и тия на работниците и маломощните граждани, без да държим сметка, че той ще предизвика недоволство сред шепата богаташи, които ще трябва да понесат неговите облагодателствания“.

Комуната е разработила широка програма за благоустройство на града, разширение на водопроводната и канализационна мрежа, за осветлението на улиците и площадите, хигиенизирането и др.

Големи грижи се полагат за учебното дело. За подобряване материалното положение на учителите се е предвиждало да се заплаща допълнително възнаграждение. Заедно с това се заделят значителни суми за издръжката на ученически трапезарии, за облекло и обуша, учебници и други за бедните ученици.

Предвиждало се е да се създаде работническа библиотека, за която се заделят 10 000 лв.

Значителни средства са определени да се изразходват за издръжката на здравните заведения, за доставка на лекарства, за помощи на пострадалите от войната, безработните и бедни граждани.

Изградено е било бюро за „Социални грижи“, което да провежда контрол за отношенията между работниците и работодателите, за настаняване на работи, социалното осигуряване.

Друга задача, която си е поставила комуната, е да ликвидира предприемаческата дейност. За целта се решило да се изградят общински предприятия: аптека, кланица, баня, зеленчукова градина и др.

Наред с широката стопанска, културна и социална дейност, комуната и съветниците са вземали активно участие в организирането на политическите мероприятия на партийната организация. Тя е била истинска школа за Свищовската организация и трудещите се от града.

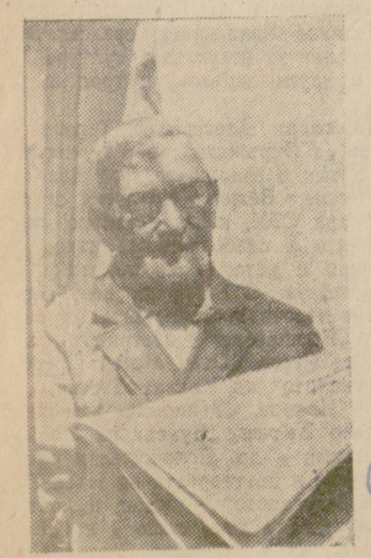
Свищовската комуна просъществува непродължително време, но изиграва решителна роля за издигане авторитета и влиянието на комунистическата партия. Тя е нагледен пример на явяна служба на делото на работническата класа, за защита на интересите на бедните и маломощни граждани.

И днес трудещите се от Свищов, верни на революционните традиции на комуната, под ръководството на БКП, алатат своите сили за претоворване в дело заветите на свищовските комунари, за тържеството на социализма.

Никола СТОЯНОВ

Секретар на Градския комитет на БКП

При комунаря Атанас Христов

Заварих го да чете вестник „Работническо дело“. Беше в дните, когато заседаваше Московското съвещание на комунистическите и работнически пратници.

сичката.

— Препрочитам по някоя и друга страничка от историята на Партията — каза бай Атанас. — Вестникът всеки ден преглеждам, но сега ще го прочета целия.

Надникнахме през рамното му и видях едрия шрифт на заглавното на речта на др. Лео нид Брежнев.

— Хубаво говори за единството и всички го подкрепят — поде бай Атанас и с развълнуван глас потвърди: — Ама че то иначе не може, бе! Спомням си едно време, когато...

И Атанас Христов Иванов, единственият жив участник в Свищовската комуна, поде своите спомени. Роден е през 1882 година — връстник на Георги Димитров.

— През 1906 г. в Свищов идва Георги Димитров. Проведохме събрание в театралния салон.

Този 87-годишен човек има запечатани в паметта си безброй много събития, свързани с историята на синдикалното и комунистическото движение в града. Но най-дълбоки и трайни са неговите спомени за Свищовската комуна, на която е

бил съветник. Бай Атанас е бил член на комисията по издигане на имотите на богатите, които са били облагани и с по-големи данъци.

Буржоазията е спъвала всячески техните социални мероприятия.

Златанов отказа да даде брашно от мелницата на хлебарите, та да ни пречи — казва с възмущение бай Атанас. — Но комуната закупи жито от Румъния и изхранихме населението. Събрахме помощи за руските работници. Сесинте тогава правехме в салона, та да може народът да си каже думата и да чуе нашите решения.

Дълго слушах възмущаващ разказ на стария комунар и малката къщица на ул. „Ке-нари“ 18, сякаш се бе превърнала в едно възмущено корабче, което плува по гребена на вълните на събитията. И ми беше приятно да плувам в тези незабравими дни, изпълнени с много трудности и страдания, с величави битки и победи, за да изгрее свобода на Девети септември.

Иван КУЛИНСКИ

СЪС ЗАКОННА ГОРДОСТ

Развитието на железопътния, автомобилния, речния и въздушния транспорт през годините на народната власт в окръга е толкова голямо, че прави невъзможно сравнение то с положението преди Девети септември. В железопътния възел Горна Оряховица влязоха в експлоатация мощна разпределителна гара, съоръжена с гърбица автоматична централизация, модерна пътническа гара, две вагониоремонтни депа, депо за електрически локомотиви и др. Пред завършване е ново депо за дизелови локомотиви. Бяха построени жп линии Горна Оряховица — Разпределителна — Ресен и Лясковец — Златарица, строителството на която сега продължава до град Елена. Повечето от гарите се съоръжиха с осигурителна техника, внедрена бе полуавтоматична блокова. Електрифицирани бяха най-натоварените железопътни участъци Горна Оряховица — Русе и Горна Оряховица — Мездра.

Сега в железопътния възел Горна Оряховица се приемат, композират и отправят годишно по няколко десетки хиляди влакове и над 900 хиляди вагона. Тук работят голям брой електрически и дизелови локомотиви, с които през изтеклата година бе извършен 91 081 км от общия обем на работата, а през настоящата година ще бъде извършена над 98 км от работата. С това възелът се нарежда на челно място в страната.

В товаро-разтоварната дейност са внедрени голям брой козлови кранове, автокранове, вилкови товарачи, електрокран, транспортни ленти и др. Усилено се върши палетиращата, вече 62 на сто от товарите в гарите се обработват механизирани.

През годините на народната власт беше създадена мощна материална база и на автомобилния транспорт за обществено ползуване. Той вече разполага със съвременна гара-

жи, сервиси и близо 1400 автомобили превозни средства. Годишно се превозват над 4300 000 тона товари. За поддържане обслужването на пътниците в окръга са построени четири модерни автогари и предстои строителството на още две. Почти всички селища са свързани с автобусни линии, по които годишно се превозват близо 50 милиона пътници.

За двадесет и пет години обемът на работата в Свищовското пристанище нарасна осемнадесет пъти. От два, порталните кранове се увеличи на осем, а корабните места от три — на пет и се разработват планове за още по-голямо разширение. Налице е и друга голяма механизация.

На гражданското летище в Горна Оряховица се строи бетонова писта, която ще даде възможност за приемане на по-тежки тип самолети през цялата година. Все повече се развива и укрепва и предприетият на авиационния със специално предназначение за селското стопанство. Тези самолети оказват помощ на селското стопанство не само в окръга и страната, но и на други страни.

Великотърновски окръг става на важен възел в системата на съобщенията. Автоматизират се телефонните, телеграфните и радиосъобщенията. Построени са 24 нови съвременни производствено-технически сгради и в процес на строеж са още 21. Монтирани са 17 автоматични телефонни централи, които позволяват да се набират автоматично 70 селища в окръга. Предстои монтаж на още шест АТЦ. Броят на телефонните постове нарасна на 13 500, на радиоточките на 67 000, на радиоапаратите на 54 000 и на телевизорите на 33 000.

През юбилейната годишнина работниците от транспорта и съобщенията в окръга посрещат своя празник със законна гордост.

Ласкави думи за усърдието

Горна Оряховица е известна като голям железопътен възел. В годините на народната власт той се разрасна още повече, а новото приемно здание промени изцяло вида на гарата.

Когато и да бъде човек на гарата, ще е свидетел на една и съща картина: тече неспирен поток от забързани хора с големи и малки куфари, чанти, сунете, напрегнати лица. Непрекъснато пред гърбчетата се образуват опашки, но билетопродавачите Донка Хайдутова, Цветана Малинова, Димитър Алексиев бързо обслужват всички.

И все пак интересно какво е мнението на пътниците, доволни ли са те от обслужването, което получават от железничарския персонал. Запознавам се със случая с Митко Милков, техник в ДПП „Кабиле“ — Ямбол. Оказа се, че той пътува често, било за резервни части или за да достави някоя маши-

на, необходими за предприятието. Затова и неговата оценка беше доста компетентна:

— Винаги ми е правила впечатление обстановката на гарите, през които преминавам. Гарата Горна Оряховица ми харесва не само с архитектурното си решение и изключителната чистота, но и с много слънце, което има в нея, с усмивките, с които посрещат в гардарския салон. В ресторанта, в гардероба... Изобщо личи стремеж у целия колектив да направи пътуването на хората приятно.

Радостно става на човек като слуша ласкави думи по адрес на горнооряховските железничари. Край мен преминаваха непрекъснато хора. Виждах, че те имат предостатъчно грижи, свързани с благополучното пристигане, но ми се искаше да чух мнението и на други. Може би то ще бъде по-различно. Видях една млада жена с няколкомесечно бебе да се върти смутено в чакалнята. Тя отиде до информационния пункт и изведнаж лицето ѝ стана някак по-ведро. След малко се отправи към поочената ѝ стая за майки с деца. Младията русокоса сестра Иванка Пенева сърдечно се усмихна и пое бебето. Влязох и аз. Детето веднага беше настанено на малкото креватче. Майката учудено оглеждаше обстановката.

— Харесва ли Ви?

— Просто не мога да повярвам, че и други са идвали преди мене. Игралки, покривки за леглата, чистота... изненада-на съм.

После Цола Стефанова приседна на табуретката и допълни:

— Много се притеснявах, защото за пръв път пътувам с бебето и не знаех къде ще прекарам четирисамоушния престой. А сега имам чувството, че се намирам в къщи. Тук има всичко — тишина, чистота и човек се отговаря напълно. Персоналът е много любезен, а това е от голямо значение, когато се преще нява дали обслужването е кълтурно.

С ПРЕХОДНОТО ФЛАГЧЕ

За празника на труда колективът на ОП „Автотранспред“ — Свищов бе на първо място в съревнованието сред транспортните колективи в града и за трети пореден път получи преходното червено флагче на ГК на БКП и на местния комитет на профсъюзите.

Целта е флагчето да бъде задържано. Разгърнато е в чест на Деня на работниците от транспорта и съобщенията дава надежди за това. Изпълнението на плана върви ритмично. До 20 юни бяха реализирани общо повече от 80 хил. лв. приходи, като само от автомобилния транспорт приходите са 50 700 лева.

Най-голяма реализация на приходи за месеца и петмесечното постижение шофьорите Иван Георгиев, Георги Комитов, Аспарух Казаков, Петър Искров, Данко Димов, Кирил Добрев, Димитър Серафимов, Димитър Ирмаков, Христо Илиев и Тодор Милеви. Не остават назад и товаро-разтоварните бригади. Отново в челните редици са бригадите на Арам Златанов, Мехмед Боронсузов, Лефтер Данчов и Тодор Петков.

Л. Грамалова

ВИНАГИ ИМА НЕЧИИ РЪЦЕ...

Всеки далник и всеки празник, всеки ден и всяка нощ — всеки миг като будни очи при светлите лампичките на многобройните апаратури и чевръсти пръсти бият по бутоните.

...И сега лятната нощ е припала. Вятърът се опитва да впръсне дъжд — разваляните липи — в залите на телефонната централа — Велико Търново. А вътре е душно. Като живи тела апаратурите изпускат топлина. И жените, преметнали слушалките на главите, не намират време дори да избършат оросената челата им пот. Сто и седем жени-телефонистки през денонощието по ред застават на работните места. Сто и седем гласа звучат като един в телефонната слушалка за хората, потърсили телефонна услуга.

...Тази нощ на пост са Стефана Тодорова и Иванка Йорданова. Може да ги помислиш за майка и дъщеря. И как не — Стефана е вече 22 години телефонистка, а комсомолката до нея кара втора година.

В късните часове на нощта, когато напрежението намалее и Стефка отпусне за миг ръце, припомня:

— Знаеш ли, Ванче, когато започнах през 1947 година, Великотърновската централа имаше шест работни места...

— А сега са над 30 — добавя Ваня и надълбоко фразата, и се налага да подхваща разговор с друга, далечна колежка: — Ало, Варна ли си?.. Ало...

Тогава и сега — това е честта на разменените набързо реплики. За София е имало 12 канала, а сега са 27, доскоро имаше два канала за далечно бичане — сега са четири... Дългогодишните работнички Стефка Драганова, Анка Терзиева, Стефка Гализова, носителиката на значката на Министерството на транспорта и съобщенията Недка Кирова, завеждаща службата Кръстина Енева, са споделили на най-точна равностметка, защото пред очите им ставаха промените, растеше броят на услугите и съвършенството на техниката. Венчокова го добре знаят момичетата от младежката бригада „Ганка Рашева“ с бригадир Недялка Радойчева и всички работещи в залите на старата Великотърновска пощенска палата. Скоро обаче всичко ще се прехвърли в новото, специално за тази цел построено крйло на новата пощенска палата. За това се вълнуват като истински новодошци, обислят всяка подробност, за да може и в процеса на преместване да не спре нито за миг обслужването, както споделя А. Братоева.

...Присветват лампичките,

потракат бутоните. В ушите кълнят хиляди гласове — тревожни и радостни, които често споделят като с приятели:

— Много ви моля, по-скоро да ме свържете, става дума за болед...

Не може в такъв случай да бъдеш безучастен, връзката е далена веднага.

Нощ е, а дежурният на автоматичната телефонна централа Иван Чуков бодро крачи сред апаратурите. Внимателно се вглежда в тях техниката на смяна Радка Йорданова, не спира ръцете на Анка Краева... Нощ е. Скоро ще синее лятното утро. Делник е — утре ще бъде празник, темен празник — на работниците от транспорта и съобщенията. А вдигнете ли телефонната слушалка, пак ще има нечири ръце, които ще осигурят връзката и до вас ще достигне гласът на търсения на стотици километри човек. Така е — техният пост е винаги буден.

Бл. ЙОРДАНОВА

М. ШАЛАВЕРОВА

ДДЗ „ДИМИТЪР БЛАГОВ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

работнички — жители и нежители на Велико Търново.

Заплащане по сделко-разредната система

Справки: „Личен състав“, телефон 24—18.

3—2

ДП „Българска роза“ — Горна Оряховица ТЪРСИ:

1. Огняр — 1, течено гориво — правоспособен. Заплащане съгласно щата плюс 35 на сто премия.

2. Н-к отдел „Материално-техническо снабдяване и пласмент“ със средно специално образование и трудов стаж най-малко 7 години по специалността. Заплащане съгласно щата.

Справки на телефон 4—61—27; 4—61—79.

2—2

Така е, когато се прибира хлябът

Песента на щурците беше останала някъде далеч в нощта. Сега тя се поемаше от комбайните и боботенето на тракторите, които плавно се носеха из класилите ниви. Бригадирът на комплексната бригада Марин Дяков, днес беше неспокоен повече от други дни. Пред комбайнерите и трактористите стоеше сериозно изпитание: прибиране на реколтата от есенниците с рочно и без загуби. Затова и край него сновяха хора и машини. Говеха се за „настъпленето“...

Днес на жътва бяха излезли пет комбайни. Комбайнерите бързаха, за да надхвърлят стоте декара на машина. Георги Пантелов, Петко Нейков и Тодор Киряков здраво държаха кормилото на своите комбайни. Точу виж някой се повредил нещо: ремък ще се скъса, верига, ножът ще набере... пък и скоро са излезли от ремонт. Все още има нещо да се доизкусурява, но съвсем пипат комбайнерите и наново заживяват.

Председателят на кооператива Христо Костадинов и главният агроном Петър Василов, вървят след комбайните и от време на време спират, оглеждат жътвата.

— По-ниско трябва да жъне, по-ниско! — казва председателят на агронома и закръчва с още по-големи крачки из нивата.

— Какъв добив очаквате? — запита бригадир, а той се усмихна и ми каза:

— Този блок не е от най-добрите. Надяваме се, че ще получим по 300 кг от декара.

Чувствах, че младежът се тревожеше, искаше да довърши днес до обед целия блок. Отсреща вече тракторите с волюшките изличаха сламата. (Снимката). От другия край верижните машини вървят с плуговете и обръщат стърнището, подготвят го за сеитбата на вторите култури.

Председателят и агрономът бяха вече в джипката. Тръбваше да прескочат и до другите жътвари в Дичин. Работата в Ресен вървеше добре.

...Комбайнерът Петър Александров тъкмо сипваше зърното в ремаркетото. Трактористът Иван Йорданов Григоров слезе от трактора и разрови с крака зърното. Бригадирът на комплексната бригада Ангел Киряков Тодоров също беше там. Като ни видя, се запъти към нас и заговори:

— Очаквахме, че от този блок ще получим най-висок добив, но май ще се излъжем.

Председателят го гледаше и сякаш му четеше мислите. Слънцето преваляше пладнел. Комбайнерът Ангел Трифонов надигна бръкела да загаси жаждата си...

Марин МАРИНОВ

Стоян ПЕНЧЕВ

УСПЕХИ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС В НАПОЯВАНЕТО

На 24 и 25 юни в Габрово и ТКЗС — Долна Оряховица се състоя национална научно-техническа конференция по внедряването на пластмасовите тръби в полното земеделие. В Завода за пластмасови изделия „Капитан дядо Никола“ — Габрово, пред участниците в конференцията бяха изнесени три доклада за приложението на пластмасовите тръби в полното земеделие. На втория ден от конференцията участниците в нея посетиха стопанството в Долна Оряховица, където се запознаха с практическото приложение на пластмасовите тръби в полното земеделие.

В участък Писарево е изградено напоятно поле от 240 дека за стационарно дъждуване само с тръби PVC (поливинилхлорид). Бе посетена и уредената зеленчукова градина във Върбица, където напоятното поле е изградено също с тръби от PVC, в съчетание с етеритови и кълдето се използват дъждовни инсталации „Янтра“ — 68/700.

Какви са резултатите от тази техническа новост? В с. Писарево само един кооператор е необходим, за да се поливат едновременно 240 дека, а във Върбица — 3 души за 8 часа поливат 140 дека зеленчуци. Това са резултати, които не са достигащи още никъде в нашата страна, а и направените капиталовложения за изграждането на полетата не са големи. Един декар подобро полустационарно напоятно поле струва около 55 лв и средствата за него се възвръщат за 2 до 3 години. А за пълното стационарно напоятно поле един декар ще струва към 150 лева и средствата могат да се възвръщат за 4 до 6 години.

Не може да не се отдалее и заслуженото за усърдието на проектантите от „Водпроект“ — Велико Търново, с ръководител инж. Любен Петров, техниките Станю Грешев и Димитър Симеонов от ТКЗС — Долна Оряховица, които с голямо дръзновение работиха и успяха в определения срок и качествено да изградят и предадат на кооператорите желаната от тях система за напояване.

Добри възможности за изграждане на такива полета имат и стопанствата в Поликраище, Ресен, Полски Тръмбеш, Драганово, Полски Сеновец и други.

През 1972 година в нашата страна се предвижда да се организира международен симпозиум по полното земеделие. До това време в окръга се предвижда и изграждането на едно напоятно поле от 8000 до 10 000 дека само от пластмасови тръби, а това ще стане там, където техническият прогрес е на най-голяма почва и уважение. Окръгът би могъл достойно да посрещне участниците в симпозиума като добър домакин, да запази своето първенство в полното земеделие, още повече, че вече една десета от напоятните площи в ТКЗС се напояват по стационарен и полустационарен начин.

Димитър ДИМИТРОВ

КОНСЕРВНА ФАБРИКА „ТРУД“

— ГАРА ДЕБЕЛЕЦ

ТЪРСИ:

1. Помощния огняр — заплащане по тарифна ставка плюс ежемесечни премия до 25 на сто.

2. Работници за сковаване на дървен амбалаж. Постъпване веднага.

3. Записва работнички за предстоящата кампания.

Справка: тел. 2—29—50.

5—2

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ.

ДА ЗНАЕШ ДА ЧАКАШ!...

И не само да знаеш, а и да мо- жеш. Затова лично на мен много ми харесва тази естрадна песен. Питате защо ли? Защото не само моя милост, ами и другарите от фу- ражния завод в Горна Оряховица са я научили така добре, че сме- ят да се явят с нея на конкурса „Златният Орфей“.

И така да допуснем, че работя в транспорта на Джулюнския коопера- тив и сме натоварени по първа на- зодестина една „Газка“ с 2500 кг ечемик било за пилета, било за уо- яване, било за свине-майки, и се озо- ваваме да речем по права... в фу- ражния завод.

Пред нас има 20 камiona: „Ифи“, „Зилосе“, „Газки“, „Праги“ и от всички останали световни марки. От тях един натоварен с пшеница, трети с овес, друг пък с някаква си смес. Посемането на фу- ражия става от едно място. Сипва- камiona за три минути и чакаш още 30 разните елеватори и „аспирато- ри“ да го изкарат по своя дяловски път в определените за целта складо- ве.

През това време може човек да си направи един богат обяд с топли юфкета и студена бира в близкия

павилион. Да изпие два бъкала во- да, да изкара две парчета сир от по- ля часа на зеления райграс и на- то се наспи, да види, че все още има пет-шест жамона пред него. „Ето заводът е нов, а чакането е както от времето на Цани Гинчев на мелницата в местността Геран“ — си казва човек и си прави сметка, че за спане по воденици никое сто- панство не плаща пари и само спа- нето ще му остане. То ще остане и на другите хора, чакащи засено с така необходимите сега около приби- рането на реколтата транспортни средства. А тия средства и хора през тези напрегнати дни колко рабо- та биха свършили в своите стопанст- ва!

Но за това е нужно заводът да си плас на ръцете и да завърши по-скоро втория си кош за сипва- не на фуража и да определи дни за приемане царевично, пшенично, ечемично, овесено и друг вид зърно. Да се ускори и работата при тегле- нето и везането на проби при кан- тара. Иначе още дълго ще си танан- никаме: „Да знаеш да чакаш, да мо- жеш да чакаш!“

ОДИСЕЙ

— Реколто-о-о, бързо да се прибираш, че ако из- ляза!...

добрият факир

Факирът Пенчо бе грабнал вниманието на всички в цирка. Квалификацията му бе явна. Стоящи и поправи няколко часов- ника, разглоби и сглоби със за- възани очи няколко телевизора, само за минута-две прекара ця- ла водна инсталация и след то- ва отново я прибра в шапката си. Залата ехтеше от цъкане.

Незабавно пред него изско- чиха посетители и му каза:

— Другарю факир, много те молим да дойдеш в наше село Ресен, в новия квартал и да ни оправдеш високоговорителя, че вече цяла година работилницата при пощата във Велико Търново не може да ги оправдеш. Ще ста- не ли?

— Дадено, бе, — рече му факирът и му сваля незабелязано часовника, а на края, като му го върна заедно с панталона, до- пълни: — Като е върна от тур- нето си в остров Тамбукту, ще ви отгледя една-две секунди!

Какъв добър факир, нали? Имате късмет, ресенчани!

токът-майтапчия

Приключаваше конкурсът за най-добър майтапчия. Председа- телят на журито се изкашля май- тапчийски и каза:

— Звоненето най-добър майтап- чия получава електрическият ток в новия квартал на село Ресен! Всички мълчаха изумени. Мис- леха, че председателят си прави майтап.

— Няма майтап — рече той. — Посоченият електрически ток — ка- то много слаб и променлив е из- погорил множество електрически уреди в квартала, за който ста- ва дума, развалил редица теле- визии, предвалял и принудил десетки домакинства да си ля- гат с кокошките, поради настъп- вания им в безлуни нощи пъ- лен полумрак в станите. Затова, дето си прави майтап с хората в селото, го определяме като най-добър майтапчия! Да му е честито!

Честит лауреат и на вас, ре- сенчани!

Денчо ВЛАДИМИРОВ

(По материали на М. МАРИНОВ, И. ДЕНЕВ и други).

Ако не ти харесва при бай ти Минчо, иди в платишката отдел на ТПК „Обединение“ — Свищов с отго- ворник Анка Николова Христова, там вместо 6.30 лева за дамска жак- летка вземат 8.41 лв., вместо 6.80 лв. — 8.20 лв., вместо 7.20 лв. — 9.10 лв., вместо 6.70 — 7.60, вместо 11.80 — 14.40 и т. н. и т. н. Ако не ти харо- са и там, минавай в същото ТПК в общарския дех с отговорник Ру- хи Алиев, за да се научиш как се поставят капаци на дамски токове вместо за 0.20 лв. за 0.50 лв., как се прекува обувка вместо за 0.06 лв. за 0.50 лв.

Грую се понадигна, събрани всежди и ха да рече нещо — Груювица го тупна по рамото и той подири носе, а му поверително зашемна на ухото му:

— Ако и това не ти харесва, иди в ТПК „Колективна“ — Полски Тръмбеш с отговорник Елена Иванова, тя ще ти покаже как се изработва филанса от прежда „Букле“ — тре- та сложност, вместо за 13 лв. за 14 лв., как за блуза, която тежи 240 гр. и струва 3.12 лв., се таксува като 300 гр. и автоматически повишава цената си на 3.60 лв.

Тогава ще разбереш как... капка по капка вир става.

Грую се понадигна, събра кураж, па викна:

— Ти акъл имаш ли ма? Нали за- тая работата контрол има. За какво са народните съвети, за какво е финансово-ревизионният апарат на Окръжния съвет на ТПК...

Бре, че като прина онан ми ти Груювица, смее се, та се кми.

— А бе, Грую, Грую, че те ако си бяха на място, в Полски Тръмбеш щеше да има бригада за дърводел- ски услуги по домовете, ТПК „Ко- лективна“ имаше да закъснее с от- криването на обществената мика и техническа работилница за обслуж- вание на коли. В Свищов щеше да има сериозни за обслужване на леки коли, за тоциларски услуги, за ре- монти на водопроводи, пунктове за иране, гладене на бельо и т. н. От- четността в цеха за радио и теле- визионни услуги на Промкомбина- та в Полски Тръмбеш нямаше да да- ва възможност за злоупотреби. Нима- ше да има помещения в лошо съст- ояние: неизмазани, неремонтира- ни...

Ех, Грую, Грую...

Грую не издържа. Надигна се, на- дожи си капичката на главата и до- ка то Груювица се сети, той тръгна вратата зад гръба си.

Къде е отишъл не знам? Може и да е в Инспекцията за държавен контрол — от такъв човек асичи- може да се очаква.

ИЛИМ

Васко ЖЕКОВ

Впечатления от едно пътуване с ансамбъл „Сидер войвода“

Приятно е да пътуваш с та- кива спътници, за които песента е станала обич, смисъл и съдър- жание в живота им. Отначало мислех, че това е само едно чувство на възхита от предстоя- щата среща с непознатата брат- ска страна, после — че е разгле- чение за дългия път, който ни предстои.

Разбрах и започна да ми ха- ресва това самочувствие на же- ните и мъжете, на девойките и момците от ансамбъла „Сидер войвода“ — Горна Оряховица.

Това беше и запознаването ми с тях. Слушал съм техни из- пълнения, но самите хора не познавах. Сега почувствавах си- лата им и съзнавах, че ме за- владяват. Те ме притегляха с някаква необяснима сила.

Мои добри приятели, ще ми простите ли, че едва сега ви от- кривах? Благодарна на случая, че ме повика, че дойдох, че бях при вас.

Столицата на Унгарската на- родна република — Будапеща — слънчева и топла. В нея ще пре- караме близо една седмица. То- ва никак не е много да се запо- изеш с такъв град, а предвиди- ните пет концерта съвсем скъся- ват времето за запознаване с даумилионната столица. Но аз нямам репетиции, подготовка за концертите и мога да си позво- ля разходка.

Какъв? Будапеща предлага голкова интересни места и удоб- ни транспортни средства — трамваи, автобуси, пролейбуси, таксита, метро (първото в Евро- па, пуснато в експлоатация през 1896 г.), които могат да те от- ведат до всяка част на града. А Дунав и осемте моста над не- го — Арпад, Маргит, Ланц, Ер- джебет, Сабациад, Петьофи и двата крайни железопътни пре- лаза, са чудесни ориентирни. Раз- бира се, това улеснява, но не е съвсем лесно да се ориентираш в столицата, която заема над 325 квадратни километра площ.

Една трета част от тази площ заема Буда, а на две трети е разположена Пеща. Будапещата част обхваща няколко хълма, които достигат до 500 метра ви- сочина. Многоот старинни сгра- ди, паметниците на културата, като Рибарската крепост, Цита- делата и редица други, са част от живата история на унгарския народ.

В Буда посетителят има как- во да види и да почувства, да се възхити и от живописната гледка, но и от възстановените след неколкостотинте разру- шения на варварите. От нейните хълмове човек може с ча- рсната гледка към столицата на унгарския народ, особено но- шем, когато ти се струва, че претяб и не град, а приказка.

Студентката по медицина Цан- ка Маринова е родена в Пейч, където родителите ѝ живеят от 35 години. Но за нея асичи бъл- гарско е скъпо. Колко заръки изпрати тя на роднините си в Горски Горен Тръмбеш! А сега — снимка със сукал сукмана и ризата с българската шевица!

САНРУЖИНАТА ОТ ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ

Дълго е извървяният път на сан- ружната дружина при Държавни за- харни заводи в Горна Оряховица. Изградена през 1950 г., тя работи активно и успешно усвоила предава- ния програмен материал. В нея уча- стуват добри производственици, които, въпреки преките си производ- ствени задължения, отделят от сво- бодното си време, за да се подгот- вят за добри сандружинници.

Една от тях е Стоянка Попова — комунистка, майка, домакиня, об- щественика и постоянна ударника и качественика в производството, която активно се включва в заняти- ята на сандружината. В списъка на достойните възлизат и Анастасия Мос- кова, Генюшка Костова, Николка Гинчева, Пенюшка Сибчева и дру- ги — всички отлични производствени- чници и добри държинници.

Упорита подготовка, въвеждане дружи- ната. Тя винаги се намираше в чел- ните редици на сандружините от ок- ръга. Съвсем естествено дойде и класирането ѝ на първо място на районните и окръжните прегледи на санитарните дружини. На нея се пах

Ансамбълът на концерт в Чепелския дворец на културата

Някъде по средата на остров Маргит струи пламнал фонтан от светлини, отсам и отатък ре- ката трептя пестроцветни рек- ламы. Всичко е невероятно хуба- во — и гирляндите на улични- те лампи през Пеща, и гирля- ндите арки на мостовете, и хи- лядите отражения на реката — смълчана, величествена, горда.

Мисля си — какво щастие е за един град да има такива хъл- мове и река като Дунава! 28 километра от голямата река при- надлежат на Будапеща. Това я превръща в морски град. По огледаната повърхност на Ду- нава можеш да видиш бързи водни трамваи, големи и малки моторни лодки и параходи, кое- то прави гледката по-интерес- на, особено ако гледаш от палу- ба и край тебе струи живата ун- гарска музика или Штраусовият „Син Дунав“.

Такива вечери, ко- гато над тебе се ронят звезди, а от двата бряга — от Пеща и Буда — струят не светлини, а цвето- ве и се издигат островър- хи куполи, забави носове във ви- синето, никога не се забравят.

Цялото това богатство се уве- личава и от арките на възшеб- ните мостове, от няколкото жи- вновисни острови, особено ед- ният от тях — Маргит, който е райската градина на Будапеща.

Остров Маргит е дълъг 2.5 километра и широк половина ки- лометър. Това е един прекрасен кът за разходка, отгич и раз- вличение на старинни и хилди- те гости от чужбина. Красотата на острова е била оценена още от римляните, за което говорят останки на постройките и кули.

През средните векове рицар- ският орден също е имал тук пристан, а през своето влади- чество крал Бела IV основал на- остров манастир, в който пре- карала своя живот дъщеря му Маргит. Тук има цветни гради- ни, вековни дървета, кинотеат- ри, ресторанти, басейн и плаж, както и басейн с гореща мине- рална вода.

Забележителен е остров Че- пел, чийто име е свързано с крупни предприятия на тежката унгарска индустрия.

Своя прелесть си има и Пе- ша. В нея не можеш да не ви- диш Парламента — едно чудес- но архитектурно творение, строе- но 19 години. В сградата сега за- седава Националното събрание и се помещават Президентът на републиката, Министерският съ- вет, Информационното бюро и има библиотека с 400 хиляди то- ма книги, достъпни за всеки гражданин. Дни са необходими да разгледаш Националната ху- дожествена галерия, Национал- ния музей, Музея на изобразител- ното изкуство, Музея на при- ложните изкуства. Можеш да прекараш с часове на Площада на героите и незабравими миго- ве във Веселия парк.

Една разходка из Будапеща е само един поглед към красотата и богатството на унгарската столица, от която винаги се при- бираш с неутролена жажда, че не си видял всичко, че времето те е пренесло толкова бързо край 19-те музея, 64-те театри — кино, оперни, драматични и концертни зали, край множество

то паметници и други забележи- телности на града, които разкриват една друга красота и тала- та на страната и народа ѝ.

Илия МОНОВ

(Следва)

справочник

КИНО
От понеделник до неделя включи- телно кината в градовете на окръ- га ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети сес- темири“ — „Беше четвъртък, ще стане и половина“; „Искра“ — „Господин Никой“; „Труден фронт“ — „По тая- кия лед“ (1 и 2 серия); „По тая- кия лед“ (1 и 2 серия); „Професията на Васил Марков“ — „Мексиканецът“ и „Горска симфония“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Полният от Сен Тропе“ и „На- учителя с любов“.

СВИЩОВ: „Академия“ — „Трапе- зът“; „Алеко Константинов“ — „Цир- кови арени по света“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Служили дама джугари“ и „Касер- ката от театър“.

ЛЯСКОВИЦА: „Христо Ботев“ — „Лякуството да се живее“ и „Три- мата шишковици“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Джиг- те“ и „Колоната на Траян“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Сто- нов“ — „Злополука на ефрейтор“; „Извънбрачно съжителство“ и „Мър- тва сезон“.

ТЕАТЪР
Старозагорският драматичен теа- тър ще представи днес и утре във Велико Търново пиесата „Сватбата на мис“ от Константин Колев — днешни и вечерни представления.

КОНЦЕРТИ
Утре, неделя, във Велико Търново ще гостува Русенската опера, която ще представи в летния театър опере- та „Царицата на чардаша“ от Калман.

ФУТБОЛ
СЕВЕРНА БЪРГ
(последен кръг)

Доростол — Локомотив ГО, Ра- ковски — Волон, Кръпачев — ЖСК, Спартак — Левски, Ляска — Бенковски, Локомотив Мз — Локомотив Рс, Севтасица — Етър, Академик — Севтасица, Левски — Локомотив, Чар- дафон-Орловец — Левски, Лом.

ТЕЛЕВИЗИЯ
СЪБОТА — 28. VI.
18.00 — Новини; 18.10 — „За тре- вност“ — предаване за мляката; 18.30 — Сериен филм за деца и юно- ши: „Капитанът на Текеш“; 19.00 — Панорама; 19.30 — „Универсум“ — документален филм; 20.00 — По са- гата и у нас; 20.20 — Лека нощ, де- ла; 20.30 — Поздравителен концерт за транспортните работници; 21.00 — „Златният Орфей“ — предаване от „Слънчев бряг“; 1 пауза — Култур- ни вестни; 21.15 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 29. VI.
10.00 — Шахмат; 10.30 — „Атлас“ — „Брат на океана“; 11.10 — „Ба- ба ра и Ян“ — полски телевизионен филм (Повторение); 11.40 — Новини; 17.50 — Новини; 18.00 — Футбол: ЦСКА — Севтасица; 18.30 — „Севтасица“ — „Тракия“; В паузата „БТ интервю с чен прелест“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Лека нощ, де- ла; 20.30 — Четири национални прегледи на българската драма и театър; 21.00 — „Златният Орфей“ — 69, заключите- лен концерт; Накрая Новини.

ПОНЕДЕЛИК — 30. VI.
17.30 — Речитал на естрадната пе- вица Вили (Гърция) от фестивала „Златният Орфей“ — 69; 18.00 — Но- вини; 18.10 — За пренерите: „Варабан- че“; 18.40 — За Народната армия: „Часови на родината“; 19.10 — „Под- контрола на народа“ — интервю с Нинко Стефанов — председател на Ко- митета за държавен контрол в филм; 19.50 — Лека нощ, де- ла; 20.30 — По света и у нас; 20.30 — ТТ: „Ворасиони“ от Кр. Кюлякова, поста- новка на ВИТИЗ; 22.00 — Мелодия на месец; 22.05 — Спортен екран; 22.15 — Новини.

Почина нашият непрежа- лим другар и колега

Борис Захариев

Андреев

роден на 12. VI. 1925 г. в село Горна Студея.

От дълги години друга- рят Андрей Андреев работеше в ре- дакцията на в. „Дунавско дело“ в Свищов и активно сътрудничеса на в. „Бор- ба“.

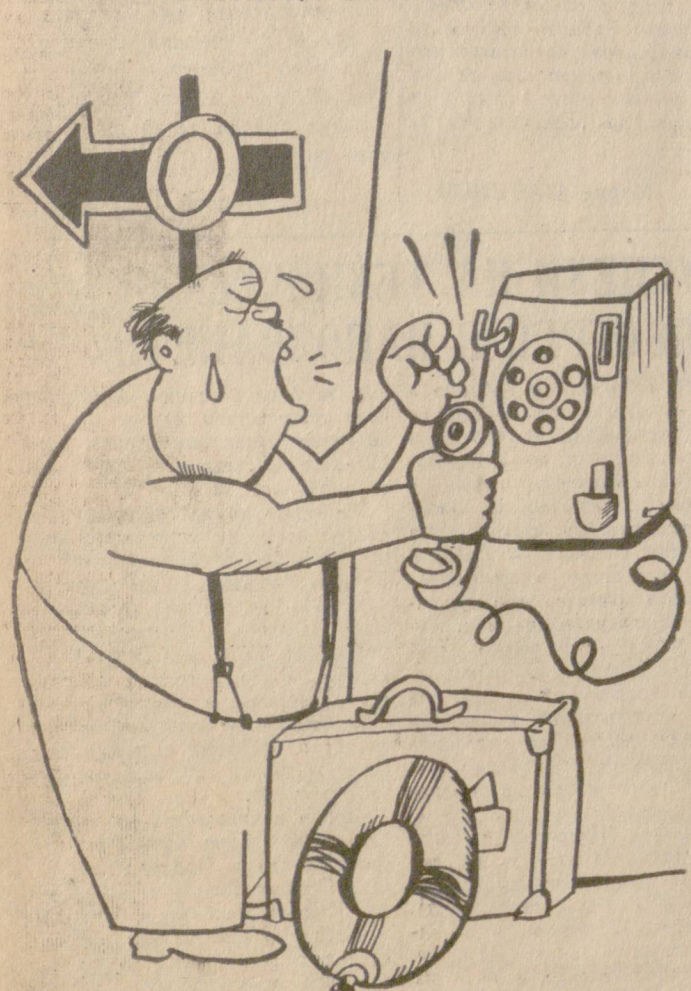
Със своята всеотдайност в работата и отзивчивост той беше пример за всички ни.

Поклон пред наметта жу! ОТ РЕДАКЦИЯТА НА в. „БОРБА“

Индекс 21301

29 юни — Ден на работниците от транспорта и съобщенията

ЧЕСТИТКА С ИЗВИНЕНИЕ

— Ех, ако работеше телефонът, щях да попитам за- що пак закъсня реят, че ще изтърва влака, ако не дай боже е дошъл навреме...

И ТОВА СЕ СЛУЧВА

Криво-ливо се настанихме в опра- щения автобус и зачакахме да за- брмич моторът.

— Всичко наред ли е — бръмча басовият глас на шофьора. — Всич- ки са за Килифарево, нали?

— Давай!

Удоволението се размърда и се по- мо грапава паваж.

В очакване да ни продупчат биле- тите се разприказвахме за „Етър“, за козирката на стадиона.

Изведнаж автобусът спря.

— Другари, няма кондукторът, за- това аз ще ви проверя — отсече шо- фьорът и като обхрна очи към сто- ящи до него пътник, каза:

— Милчо, ти карай колата! Ето,

тука е газта. Спирящата малко за- сича, но ти недей влига много.

— Ами, откъде се пада? — попита този, когото нарекоха Милчо.

Косата ми се изпъри. По гръба ми се образуваха вадици от пот.

Добре, не по линията Велико Тър- ново — Килифарево не се пътува със самолет.